

**РІШЕННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ
ПРО ПРИСУДЖЕННЯ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ**

Спеціалізована вчена рада ДФ 58.082.041
Західноукраїнського національного університету
Міністерства освіти і науки України, м. Тернопіль
прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії

Стахурській Світлані Василівні
з галузі знань - 07 Управління та адміністрування
на підставі прилюдного захисту
дисертації

**«УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА»**
за спеціальністю 073 – Менеджмент

20 лютого 2024 року

Стахурська Світлана Василівна, 1996 року народження, громадянка України, освіта вища: закінчив у 2018 році Тернопільський національний економічний університет за спеціальністю «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність». У 2023 році закінчила аспірантуру у Західноукраїнському національному університеті Міністерства освіти і науки України у м. Тернопіль. З 02 жовтня 2023 року і дотепер Стахурська Світлана Василівна працює в Національному університеті «Львівська політехніка» на посаді асистента кафедри підприємництва та екологічної експертизи товарів Міністерства освіти і науки України.

Дисертацію виконано в Західноукраїнському національному університеті Міністерства освіти і науки України, м. Тернопіль.

Науковий керівник – Бойчик Ірина Михайлівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва і торгівлі Західноукраїнського національного університету Міністерства освіти і науки України.

Теоретичні та прикладні положення, висновки та рекомендації дисертаційної роботи Стахурської С.В. повною мірою знайшли відображення у 15 наукових працях загальним обсягом 3,75 д.а. (особисто автору належить 3,12 д.а.), зокрема 6 у фахових виданнях України, 1 стаття у виданнях, включених до наукометричних баз даних Scopus, решта публікацій – інші видання та матеріали наукових конференцій.

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради та присутні на захисті фахівці:

Брич Василь Ярославович – директор Навчально-наукового інституту інноватики, природокористування та інфраструктури, д.е.н, професор, Західноукраїнського національного університету. Зауваження: 1) В параграфі 2.2. автору доцільно було б подати порівняння показників досліджуваних підприємств із середніми показниками по галузі чи по регіонах; 2) Табличні матеріали, поміщені в додатках потребують уточнення джерел інформації, поданої в них. Окремі положення параграфу 3.2, які стосуються висвітлення методичних засад доцільно було б подати у параграфі 3.1.

Августин Руслан Ростиславович, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу Західноукраїнського національного університету. Зауваження: 1) В 3 розділі представлено, що кінцевим результуючим показником збільшення інтелектуального капіталу як базису для формування інтелектуального потенціалу підприємства в дослідженні прийнято коефіцієнт інтелектуальної доданої вартості. Оцінювання величини інтелектуальної доданої вартості та її змін на досліджених суб'єктах дозволив виявити нестабільні тенденції на формування яких безумовно мали вплив пандемія та війна. Проведений кореляційно-регресійний аналіз з метою прогнозування динаміки величини коефіцієнта інтелектуальної доданої вартості для досліджених суб'єктів господарювання дозволяє стверджувати про доцільність пошуку резервів підвищення. Спираючись на зазначене вище, зауважимо, що

доцільно було б представити приклад його застосування на практиці. 2) На рис. 3.12 автор представляє методичний підхід до оцінювання ефективності використання інструментів брендингу в процесі формування системи управління інтелектуальним потенціалом підприємства. На наш погляд доцільним би було підкріпити окремі складові математичними розрахунками для наочного відображення важливості саме їх врахування.

Волошин Роман Володимирович, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва і торгівлі Західноукраїнського національного університету. Зауваження: 1) Досить цінним та обґрунтованим є аналіз інтелектуальної доданої вартості досліджуваних підприємств, результати якого здобувачка навела в табл. 2.2-2.4. Ці результати відображають зв'язок між показниками обсягу і структури капіталу підприємств і рівнем його інтелектуальної доданої вартості. При цьому оцінюється розмір і коефіцієнт використання людського і структурного капіталу, наводиться величина коефіцієнту доданої вартості та інші фінансові індикатори. На жаль, авторка не відобразила у вказаних таблицях динаміку показників, чим обмежила повноту наведених висновків. 2) На рис. 3.10-3.11, а також в таблицях 3.4-3.5 авторка слушно і аргументовано запропонувала напрями управління інтелектуальним потенціалом на основі інструментарію брендингу. Запропоновані положення отримали б ще більшу наукову цінність, якби авторці вдалося провести економічне обґрунтування запропонованих заходів з точки зору оцінки витрат, необхідних на впровадження запропонованих заходів, і їх порівнянні із очікуваними результатами.

Литовченко Ірина Володимирівна, к. е. н., доцент, професор кафедри менеджменту логістики та інновацій Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця, дала позитивний відгук із зауваженнями:

1. Щодо пункту новизни вперше (стор. 6), то варто сказати, що запропонована модель системи управління розвитком інтелектуального потенціалу

підприємства (стор. 36) є недостатньо обґрунтована, оскільки відсутні, характерні для концептуальної моделі такі компоненти, як: обмеження, параметри, властивості системи. Крім того, по тексту зустрічають різні інтерпретації назви моделі: то концептуальна модель управління розвитком інтелектуального потенціалу підприємства (стор. 38), то «Модель управління розвитком інтелектуального потенціалу підприємства» (стор. 35 та 36), «розроблено модель системи управління розвитком інтелектуального потенціалу підприємства» (стор.6), що заважає сприймати науковий текст.

2. Не зрозуміла позиція автора щодо екологічного ефекту (рис. 1.9, с.40), в роботі не відображено обґрунтування застосування цього терміну.

Щербак Валерія Геннадіївна, д. е. н., професор, професор кафедри економіки та підприємництва ім. проф. І.М. Брюховецького Сумського національного аграрного університету, дала позитивний відгук із зауваженнями:

1 Необхідно відмітити, що авторка досить вдало проводить моделювання виявлення резервів підвищення коефіцієнта інтелектуальної доданої вартості для досліджуваних підприємств, проте порівняння одержаних результатів дослідження з іншими галузями значно б підсилило позитивне враження від роботи.

2 В підрозділі 3.2 дисертаційної роботи авторка наводить «Методичний підхід до оцінювання ефективності використання інструментів брендингу в процесі формування системи управління інтелектуальним потенціалом підприємства», але слід зазначити, що деякі його елементи можливо підсилити математичним обґрунтуванням.

3 В підрозділі 3.3. дослідження авторка звертає увагу на резерви покращення управління інтелектуальним потенціалом підприємства на основі побудови прогностичних моделей. Представлені результати дослідження доцільно порівняти з аналогічними дослідження інших галузей для виявлення збігів та формування загального комплексного підходу.

Результати голосування:

«За» – 5,

«Проти» – немає,

«Утрималися» – немає.

За результатами голосування прийнято рішення разової спеціалізованої вченої ради про присудження ступеня доктора філософії **Стахурській Світлані Василівні** в галузі знань – 07 Управління та адміністрування 073 – Менеджмент.

Голова спеціалізованої
вченої ради

Василь БРИЧ